

været forelagt flere Gange i dette Thing uden at være bleven fremmet fra Thingets Side. Derfor staar jeg paa dette Standpunkt i den Henseende, at det forekommer mig, at der maa foreligge en Tilskjendegivelse, som viser mig, at man ikke længere indtager det tidligere Standpunkt fra Thingets Side. Dertil kommer ogsaa, at det at forelægge disse Lovforslag i og for sig er et meget betydeligt Arbejde, som ogsaa kræver Betsostning, saaledes at, dersom det ikke er Meningen at tage denne Sag alvorlig under Behandling for virkelig at bringe Noget ud af den, tror jeg virkelig, at hverken Thinget eller jeg kan være tjent med at offere den Tid og Uleilighed, som derved vil foraarsages. Smidlertid er der jo, som bekjendt, ikke fremkommet Nogetsomhelst, siden disse Udtalelser fra min Side ifjor, som tyder paa, at Thingets Flertal virkelig onsker dette Spørgsmaal taget op paany. Jeg kan derfor i den Henseende ganske henholde mig til, hvad jeg deraf udtalte i Fjor.

Hvad det foreliggende Forslag angaar, saa er der jo baade i Fjor og ogsaa i Dag gjort saa mange Indvendinger imod det, at jeg ikke behøver at tilføie Meget. Jeg kan for en stor Del slutte mig til de Betragtninger, som bleve fremsatte af det ærede Medlem for Præsto Amts 3die Valgkreds (Veth), navnlig med Hensyn til Umuligheden af, saaledes at lade en Defensor figurere, uden at der tillige er en Aktor, og i det Hele taget Umuligheden af at gennemføre en saadan Foranstaltning som den her tilsigtede, uden at Processen i det Hele, ogsaa paa andre Punkter, maa faae den akkusatoriske Form. Men jeg vil blot særlig henlede Opmærksomheden paa, at dette Lovforslag aldeles ikke rammer en af de Ting, som Forslagsstilleren saa stærkt klager over, nemlig Benyttelsen af Varetægtsfængsel og dets Langvarighed. Det er jo Noget, som dette Lovforslag aldeles ikke rører ved. Det kan slet ikke have nogen Indflydelse i den Henseende, eller rettere sagt, jeg antager, at dette Lovforslag, hvis man virkelig tænker sig det blive til Lov, nærmest maatte have den Følge at forlænge Varetægtsfængsel. Thi, dersom en Defensor, en Sagførers Hjælp for den Tilstalte indblandes i Sagen paa et saa tidligt Stadium som her, saa vil det usejlsbarlig i mange Tilfælde virke til, at Tilstaaelser eller Oplysninger holdes tilbage og derved Undersøgelsen forlænges. Jeg tror ikke, at Nogen, der har mindste Blik for, hvorledes disse Forhold ville stille sig i Praxis, vil kunne bestride, at den sandsynligste Følge af Lovforslaget vil blive, at Varetægtsfængsels Varighed vil tiltage. Undersøgelsen varer

længere, og derfor vil ogsaa den Tid, hvori der holdes fast paa den Paagældende, blive forlænget. Men dernæst maa jeg henlede Opmærksomheden paa, og det er et Moment, som jeg virkelig ikke tror er uden Betydning, den ganske overordentlige Betsostning, som er forbunden med Foranstaltninger som de her omtalte. Det er indlysende, at hvis Defensorer skulde bestilles i det Omfang, som her er tilstgivet, og hvis de blot skulde betales nogenlunde rimelig for deres Uleilighed, saa vilde det medføre en meget betydelig Forøgelse af de kommunale Kassers Udgifter ved de kriminelle Sager. Det er jo i et ganske anderledes stort Omfang, at dette Lovforslag lægger Beslag paa Sagførers Tid, end den nuværende Ordning, hvor hans Virksomhed jo væsentligst indskrænker sig til at affatte Aktions- og Defensionsindlægene. Dette Lovforslag forlanger derimod, at han personlig skal være tilstede ved alle Forhørene, der meget ofte strække sig over mange Timer, og skal være rede til ikke alene at møde paa det ordinære Thingsted, men ogsaa paa de Steder rundt omkring i Jurisdiktionen, hvor det anses for rigtigt at holde Forhør. Dette vilde jo kræve en saadan Tidsopoffrelse af Sagførerne, at hvis de skulde betales nogenlunde derfor, saa vilde Udgifterne ved saadanne kriminelle Sager til Sagførerne ganske vist blive gennemsnitlig 10 Gange saa store, som de ere for Dieblisset. Det er derfor et Punkt, som jeg tror, man heller ikke maa tabe af Sigte blandt de andre Indvendinger, som kunne gøres, fordi de andre Love, vi have vedtaget, og navnlig Loven om Erstatning til Vidner, som jeg forleden Dag fik Leilighed til at bemærke, ogsaa stille store Fordringer til de kommunale Kasser, som bære Udgifterne ved de kriminelle Sager og ved offentlige Sager i det Hele. — De i § 5 indeholdte Forslag om Benyttelse af Stenografer kan jeg heller ikke gaa ind paa. Jeg kan med Hensyn dertil i det Hele taget henholde mig til, hvad der blev ytret af det ærede Medlem for Præsto Amts 3die Valgkreds. Jeg kan hverken finde det stemmende med Retfærdighed, at denne Bestemmelse skal indføres paa nogle enkelte Steder i Landet, og jeg kan heller ikke tro, at det store Apparat, som saaledes skal sættes i Bevægelse, og som vil komme til at koste mange Penge, paa nogen Maade vil staa i Forhold til den virkelige Nytte, der kan høstes deraf.

Veth: Det var nogle Ytringer fra den ærede Justitsminister, som gav mig Anledning til at begjære Ordet igjen. Jeg er for mit Vedkommende ikke i Stand til at